

anden sag, der også er kørt fuldstændig af sporet.

Til trods for, at den ene fabrikant, den ene brancherepræsentant efter den anden sad i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg og med helt konkrete eksempler viste, hvor forrykt den emballageafgift, der blev indført, ville virke, så valgte man fra regeringens side ud fra nogle provenumæssige betragtninger at sige: Det er vi ligeglade med, vi kører igennem. Vel vidende, at danske virksomheder ville gå konkurs, sagde man: Det er vi ligeglade med. Vel vidende, at importen af specialdesignede emballager ville stige, sagde man: Det er vi ligeglade med, vi kører igennem.

Nu kommer man så med en ændring, som betyder, at alle de virksomheder, som har brugt millioner af kroner på at ændre deres støbeværktøjer, købe nye maskiner hjem til produktion af emballager, der lever op til de volumenkrav, man i øjeblikket har, nu fra den 1. januar 1999 kan lave det hele om én gang til. Det er ikke en fair måde at behandle dansk erhvervsliv på.

Derfor burde den nuværende emballageafgift aldrig have været indført, og man burde have afventet, at man formåede at indføre en emballageafgift baseret på vægt frem for design og volumen, som den nuværende er. De virksomheder må sandelig føle sig mere end til grin, når de først efterlever gældende regler og love, og så får de at vide her så kort tid efter, at det hele tages af plakaten igen.

Vi kan også læse i forslaget, at man har en underlig måde at betragte provenu påovre i Skatteministeriet. Man indfører en afgift, som er helt vanvittig. Den giver 505 mio. kr. i statskassen. Nu kommer man så med denne afgift, og så siger man, at da det giver nogenlunde det samme, så har det ingen provenumæssige virkninger.

Jamen så kunne man lige så godt indføre en afgift, der gav 200 mia. kr. i statskassen, og når man så kun opkrævede halvdelen af det sige, at vi har en provenuletelse. Det hører ingen steder hjemme, og det bygger på den forudsætning, at alle samfundets penge egentlig burde ligge i Skatteministeriets kasser. Det gør de heldigvis ikke.

Så er der spørgsmålet, om det her er den rigtige måde at gøre det på. Ja, vi slipper da forhåbentlig for de absurde situationer, hvor det viser sig, at spraydåser med aerosoler er blevet billigere end plasticflasker med pumper. Vi

slipper da også for nogle af de mest absurde eksempler på, at ændret design kunne give voldsomme prisforskelle. Men vi slipper ikke for den kendsgerning, at forslaget stadig væk ikke har et miljømæssigt sigte.

Vi har set i nogle af de besvarelser, som ministeren allerede har oversendt på de henvendelser, der er kommet fra branchen, at man jo overhovedet ikke er til at argumentere med. Man har nogle argumenter om, at det kender man ikke til, og det vil man ikke forholde sig til. Og lige præcis i spørgsmålet om komposterbare emballager – emballager, som har et klart miljømæssigt sigte – dér fortæller man, at det har man ikke på nuværende tidspunkt mulighed for at miljøvurdere.

Det er rent vrøvl, men der ligger en blokering i Miljøministeriet, for de vil ikke være med til, at vi får den slags emballager i Danmark. Heldigvis har Forskningsministeriet nu sat et udviklingsprojekt i gang om udvikling af komposterbare og spiselige emballager, men jeg tror ikke, det når ret langt, for alle kommissærerne og de højideologiske i Miljøministeriet blokerer det. De vil ikke være med til det – desværre.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt det er lavet korrekt på den måde her. Her må vi fra Fremskridtspartiet sige, at hvis provenuet, hvis den halve milliard om året gik til at lempe andre skatter og afgifter, så støttede vi gerne miljøafgifter i stil med en emballageafgift, fordi det er fornuftigt, at man prøver at begrænse emballagerne. Men man er også nødt til engang imellem at se på, at der er nogle emballager, som er mere nødvendige end andre. Når man tredobbelte emballerer tandpasta, er det unødvendigt, men det er jo altså ikke unødvendigt, at en liter youghurt, det kan oven i købet være en liter økologisk youghurt, er pakket ind. Man kan ikke bære det hjem fra butikken, uden at der er en karton omkring, og derfor bør man skelne mellem nødvendige og unødvendige emballager.

Endelig viser nogle af de besvarelser, vi har fået fra ministeriets embedsmænd, at de stadig væk ikke ved, hvad der foregår ude i den virkelige verden. Man konkluderer nemlig deri, at der ikke synes at være nogen nævneværdig konkurrence mellem kulsyreholdige og ikke-kulsyreholdige læskedrikke. Jeg skal oplyse embedsmændene om, at et produkt som f.eks. Fanta både findes i en kulsyreholdig og en ikkekulsyreholdig version. Et produkt som cola, dog ikke Coca Cola, findes både som kulsyre-